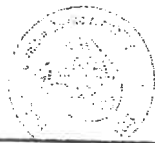

prac. č.: 0558 r

Ministr vnitra
Milan Chovanec

to rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 1. 10. 2015
podpis: 1. 9. 10. 2015

MVCRP012PBM2

V Praze dne 23. září 2015

Č.j.: MV-100808-4/VS-2015

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala
roz., nar. Horlivka – Ukrajina, státní občanka
Ruska, trvale bytem; (dále také „žadatelka“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 15. 5. 2015, č.j.: VS-2690/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

Odůvodnění

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Žadatelka je státní občankou Ruska. Na území České republiky má povolený trvalý pobyt ke dni 22. 11. 1999 za účelem sloučení s českým státním občanem. Žadatelka byla dvakrát vdaná, z prvního manželství, které bylo rozvedeno v roce 1992, má zletilou dceru, která žije ve Velké Británii. Z druhého manželství s českým státním občanem, které bylo rozvedeno v roce 2007, má syna, nar. dne v Praze, který je českým státním občanem po otci. Pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 bylo v roce 2005 otcovství popřeno.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 1. 10. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo, a to do 28. 11. 2014. Vyzvalo žadatelku, aby v této lhůtě předložila doklady pro vydání meritorního rozhodnutí, které v usnesení výslovně uvedlo. Žadatelka byla poučena o tom, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství

Vypraveno dne:

1. 10. 2015

Milán Chovanec

České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelka byla rovněž poučena, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra žadatelku také upozornilo na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, k jejichž předložení usnesením byla vyzvána, nepředloží. Ministerstvo vnitra doklady obdrželo dne 24. 11. 2014. Před vydáním rozhodnutí o žádosti Ministerstvo vnitra žadatelce umožnilo, aby nahlédla do spisu a případně se vyjádřila k podkladům rozhodnutí. Žadatelka této možnosti využila dne 27. 4. 2015.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Dále uvedlo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že rozhodování o přijetí do státního svazku patří do sféry správního uvážení Ministerstva vnitra, jemuž je tato pravomoc svěřena. Zákon o státním občanství nezakotvuje právní nárok na udělení státního občanství České republiky a takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, ke které Česká republika přistoupila, a ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 5. 2015, č.j.: VS-2690/835.3/2-2014, podala žadatelka včasný rozklad.

Žadatelka v rozkladu nezpochybňuje právo Ministerstva vnitra provést správní uvážení v dané věci, ale namítá, že Ministerstvo vnitra neuvádí dostatečně, jaké úvahy jej vedly k tomu, aby žádosti nevyhověl. Podle žadatelky správní uvážení proběhlo ve formální rovině, což podle ní neodpovídá zásadám správního řízení. V odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí zhodnocení toho, zda je žadatelka plně integrována do české společnosti, zda trvale pobývá v České republice a na základě jakých pobytových oprávnění, a jaké jsou citové a zájmové vazby žadatelky v České republice a k České republice. Žadatelka uvádí, že v České republice má prakticky celou rodinu, a mnozí členové rodiny jsou českými státními občany. Podle žadatelky

tedy Ministerstvo vnitra její žádost hodnotilo formálně a ve skutečnosti nezhodnotilo, zda mezi ní a Českou republikou existuje pevný, úzký a trvalý vztah. Z napadeného rozhodnutí není patrné, jakými úvahami dospělo Ministerstvo vnitra k tomu, že české státní občanství žadatelce neudělí.

Žadatelka navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí zrušil s tím, že věc bude vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra konstatuje, že ze spisu je zřejmé, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení českého státního občanství, uvedené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Ztotožnil se i se závěrem Ministerstva vnitra, co se týká splnění podmínky na úseku veřejného zdravotního pojištění, kdy z dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny lze zjistit, že žadatelka v minulosti měla nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění včetně penále. Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že se jedná o bagatelní nedoplatky, které vznikly před více než 10 lety, a které byly následně žadatelkou uhrazeny, proto se Ministerstvo vnitra a tedy i ministr vnitra přiklonil k tomu, že žadatelka zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění plní a tudíž předmětnou podmínku splnila.

Splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství (propuštění ze stávajícího státního svazku), žadatelka s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Při posuzování žádosti ministr vnitra vycházel především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravuje způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě doložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství (dále jen „Evropská úmluva“), ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné

smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Ministr vnitra konstatuje, že se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8.3.2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Ministr vnitra v dané souvislosti poukazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j. 3 As 32/2005-51, podle kterého je splnění podmínek dle § 7 zákona o státním občanství prvním, ale nikoli jediným předpokladem.

K námitce žadatelky ohledně nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ministr vnitra uvádí, že odůvodnění předmětného rozhodnutí obsahuje výčet podkladů pro rozhodnutí a Ministerstvo vnitra se vypořádalo s důkazními prostředky, které žadatelka k žádosti přiložila. Žádost se v daném případě zabývalo odpovědně, a to v úzké součinnosti s žadatelkou. Bylo jí umožněno nahlédnout do spisu, čehož využila dne 27. 4. 2015. Ministr vnitra tak konstatuje, že napadené rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, správní řízení bylo vedeno bez zbytečných průtahů. Ministr vnitra také uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou patrné i úvahy, jimiž se Ministerstvo vnitra řídilo při posouzení žádosti a které jsou zevrubně podány na straně 6 a 7 tohoto rozhodnutí.

Ministr vnitra konstatuje, že v rozkladu nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním napadeného rozhodnutí. Žadatelka jako cizinka s trvalým pobytem na území České republiky, má obdobná práva jako státní občané České republiky. Žadatelka je rozvedená, povolený trvalý pobyt má ke dni 22. 11. 1999, a to za účelem sloučení s občanem České republiky, dnes již

bývalým manželem. Žadatelčino první manželství bylo rozvedeno v roce 1992. Z tohoto manželství se jí v roce 1987 na Ukrajině narodila dcera , která žije ve Velké Británii. Žadatelka uzavřela další manželství v Praze s českým státním občanem, manželství bylo v roce 2007 rozvedeno. Z tohoto manželství se narodil v roce 2002 syn , po otci český státní občan, přičemž v roce 2005 došlo k popření otcovství. Žadatelka vlastní v České republice nemovitosti, má zde stálé zaměstnání, je majitelkou obchodní společnosti ----- s.r.o., která provozuje hotel v Praze 2. Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatelky a její rodiny na území České republiky ministr vnitra konstatuje, že by mohla být jakkoliv krácena na svých právech. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Status trvalého pobytu dostatečným způsobem zajišťuje zcela adekvátní podmínky pro život cizího státního občana na území jiného státu a na udělení státního občanství nelze pohlížet jako na nárokový krok, ke kterému musí nevyhnutelně dojít po uplynutí jisté doby trvalého pobytu cizince v zemi.

K zásadě jednotného státního občanství v rodině ministr vnitra uvádí, že při posuzování možnosti udělení českého státního občanství je tato zásada zohledňována v případě nezletilých dětí. Relevantní v daném případě proto ministr vnitra neshledává skutečnost, že žadatelka má v České republice prakticky celou rodinu, a mnozí její členové jsou českými státními občany.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

